

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prememba v ministerstvu notranjih del.

Imenovanje železniškega ministra in ministra za Gališko je obrnilo nase pozornost vsega javnega mnenja v toliki meri, da se niti opazilo ni, da je v istem hipu zapustil državno službo mož, čegar odhoda se smemo Slovenci le veseliti, namreč prvi sekcijski šef v ministerstvu notranjih del baron Erb.

Erbova služba je bila taka, da se je njegovo ime v javnosti le malokdaj menovalo; pred Erhom, otovorjen z vso odgovornostjo, je stal njegov šef, vsakokratni minister notranjih del, zato ni barona Erba osebe nihče videl, dasi so Slovani, sosebno Čehi in Slovenci, le premnogokrat čutili njegovo moč.

Baron Erb je bil centralist stare šole. Avstrija mora biti nemška država — to je bilo njegovo načelo. Bil je tudi okorel birokrat in kot tak je sodil, da je prešerne Slované s policijskimi veksacijami najlažje in najhitreje ukrotiti. Zato je bil tudi za izjemno stanje na Češkem skoro tako navdušen, kakor morda samo še grof Thun.

Za časa Auerspergovega ministerstva je bil baron Erb načelnik tiskovnega bureau-a ter unet pokrovitelj zlasti barona Widmanna in viteza Vetenecka. V prvih časih Taaffeovega ministerstva ni imel dosti govoriti, a čim se je jel železni obroč krhati in se je začel grof Taaffe ozirati po novih podpornikih v parlamentu, zrasla je tudi veljava barona Erba, zadnja leta Taaffeovega vladanja pa je imel uprav odločujoč upliv.

V teh letih je z mladeniško ognjevitostjo skušal preprečiti vse, kar bi bilo moglo Čehom ali Slovencem količkaj koristiti. Podpiral je z vsem svojim uplivom koroškega dež. predsednika barona Schmidt-Zabierowa in celovškega okrajnega glavarja barona Mac-Nevina; nastavljal je pri politični upravi na Slovenskem kolikor mogoče nemških, slovenščine nezmožnih plemenitašev in sploh delal z vso odločnostjo zoper vsa slovenska politična prizadevanja. Kolikrat se je zgodilo, da so se našim poslancem z veliko skrbnostjo napeljavane namere v zadnjem trenutku izjalovile, ne da bi vedeli zakaj in kako. Največkrat je bil tega kriv baron Erb.

Posebno strasten nasprotnik je bil Erb bivšemu kranjskemu deželnemu predsedniku gospodu baronu Winklerju. Raval je proti njemu kjer je mogel, zlasti seve pri ministrih, in če je baron Winkler v zadnjih letih svojega službovanja na Kranjskem izgubil skoro ves upliv na Dunaju, je to poleg raznih drugih gospodov prouzročil morda največ baron Erb.

Da je odstopil tak nasprotnik našega naroda, nas more le veseliti, a motil bi se, kdor bi domneval, da je baron Erb odstopil, ker se minister-ski predsednik grof Badeni ni strinjal z njegovo protislovensko politiko. Erb in Badeni sta si že davno nasprotnika. Ko je bil Erb še načelnik sanitetnemu departementu v ministerstvu notranjih del, je imel oster konflikt s takratnim gališkim namestnikom grofom Badenijem. Boril se je z Badenijem ne samo uradnim potom, nego tudi v nekem ponedeljskem listu dunajskem pisal proti njemu pereče članke. Vseled tega se je po imenovanji grofa Badenija slutilo, da bode kmalu konec Erbove slave. Tako se je tudi zgodilo.

Na Erbovo mesto je imenovan vodja generalnega ravnanstva državnih železnic dr. Körber. Ta bo zajedno šef prezidijalne pisarne v ministerstvu notranjih del, torej neke vrste državni podtajnik, imel bo torej vsekako jako velik upliv. Njegova minolost je birokratična, a bode-li umel in hotel hoditi po drugih potih nego njegov prednik, to pokaže bodočnost.

V Ljubljani, 23. januarja.

Isterski deželni zbor. Poslanec dr. Laginja je predlagal, naj se mestne občine tako organizujejo, da bodo narodno omejene krajne občine. Ta poslanec je zahteval, naj deželni odbor izdela in dežel-nemu zboru predloži načrt zakona v tem smislu. Deželni glavar je pa odgovoril, da ta predlog ne pride v razpravo, ker se ni stavil v poslovnem jeziku deželnega zbora. Če tudi sklep, da je italijanščina jedini poslovni jezik deželnega zbora, ni dobil zakonite veljave, vendar se deželni glavar ravna tako, kakor bi bil veljaven. Vladni zastopnik pa molči, ko bi vendar bila njegova dolžnost, zakonu

pripomoči do veljave. Če tako dalje pojde, bodo ljudje še mislili, da je vse dogovorjeno mej italijansko večino in vitezom Rinaldinijem, kako se izognejo spolnjevanju zakonov. Vprašati se pa pač moramo, kaj o tem poreče centralna vlada, misli li vedno mirno gledati, da bode tržaški namestnik delal politiko na svojo roko, ali pa pokazati svojo železno roko in zbor zopet razpustiti in poskrbeti, da ne bode več vitez Rinaldini vodil novih volitev.

Moravski deželni zbor. Pri razpravi o proračunu za deželne srednje šole, je več govornikov zahtevalo, da se pomnoži število čeških srednjih šol. Poročevalec Brandhuber se je skliceval na to, da je večina moravskih mest nemška in da češki otroci radi hodijo v nemške šole, torej ni nobenega povoda za snovanje slovanskih šol. Poslanec Začek je označil poročevalčevo pojasnilo za zasmehovanje Čehov. Češki otroci hodijo jedino zaradi tega v nemške srednje šole, ker ni zadosti čeških. Na Moravskem se češki otroci za nemške šole kar kupujejo. Brandhuber se je opravičeval, da ni mislil žaliti češkega naroda. — Ta razprava je zopet pokazala, da z Nemci ni nobena sprava mogoča. Kjer imajo le moč v rokah, pa zagovarjajo germanizacijo. O narodni enakopravnosti govore le ondu, kjer so v manjšini, kakor na Češkem. Pri takih razmerah se češko vprašanje še ne bode tako hitro rešilo. Tudi Badenijeva vlada ne bode v tem oziru mogla dosti storiti, ako se bode opirala na Nemce.

Nemška katoliška stranka. Vodja nemške katoliške stranke je v svojem glasilu priobčil več člankov o političnih in gospodarskih nalogah 1896 leta. S temi članki bavijo se tudi poljski listi. Posebno pomenljivo je, kar piše o tem oziru „Dziennik Polski“. Ta list pravi, da se nova katoliška ljudska stranka v narodnem vprašanju prav nič ne loči od drugih Nemcev, nemških liberalcev in nemških nacionalcev. Ločijo se k večjemu toliko, da so nekateri odkritosrnejši, drugi manj. Posebno pa pravi poljski list, da je treba to si dobro zapomniti, da Ebenhoch pravi, da je v svojih člankih izrezoval mnenje vse katoliške ljudske stranke. — Poljski list se popolnoma vjema z našo sodbo o katoliško ljudski stranki. Le prejasno je vidno, da se le prazne be-

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Voderan.)

II.

(Dalje.)

Nekaj dni je policija Vrana opazovala, potem pa ga pozvala in po preslušanju zaprla. Kmalu za tem je bila stroga hišna preiskava v njegovem stanovanju. Mej drugim našli in odnesli so nad pet tisoč goldinarjev v gotovini. — Vrana izročili so pristojnemu kazenskem sodišču. Tu se je dognalo, da je bil Vran pobegnil v Ameriko, kjer je hotel ustvariti sad svojega sleparskega dela. Ali življenju v Ameriki se nikakor ni mogel privaditi. Trgovine se ni hotel poprijeti, ker ni bil dosti vešč angleščine in tamošnjim razmeram, zabavno pohajanje brez zaluška pa je bilo drago, — denar se mu je tajal, kakor sneg na toplem solncu. Še ni preteklo leto dni, odkar je bil pobegnil, in že se je vračal v Evropo. Izpostavil se je sicer nevarnosti, da ga vdobi svetna pravica v roke, vendar ni mogel drugače, vlekla ga je neka nepremagljiva sila nazaj v domovni kraj. Seveda v C. ali v kako drugo mesto, kjer je bil, kolikor toliko znan, ni smel iti in moral

je spremeniti svoje ime. Šel je v Trst, ker tam še nikdar ni bil, in je torej smel misliti, da ga nihče ne bode poznal, posebno zdaj ne, ko mu je vzrasla gosta in dolga brada.

Naključje ga je izdalo. Prišel je posvetni oblasti v pest, in bil obsojen v večletno ječo. Gotovina, ki je bila najdena pri njem, pa je bila prisojena Dragoševim dedičem t. j. Francici in njeni materi. Tako je prišla naposled meni v roke. Z njo začel sem poleg učiteljstva trgovino z mešanim blagom, pri kateri mi je največ pomagala moja tašča. Imel sem srečo, ter si pridobil toliko, da lahko odgajam svoje otroke in mirno gledam bodočnosti v oko, dasi sem, ko sem bil pred dvema letoma prestavljen sem v Petelinovo, opustil trgovino.

Ako Vas zanima, povem Vam še to, da je Štefana oče Čelan spravil iz Trsta zopet domov. Štefan se je s časom umiril, ali ženiti se ni nikakor hotel. Na dom oženil in gospodarstvo na Čelu prevzel je najmlajši sin Polde.

III.

Lekar je pripovedoval:

Že moji dedje so bili lekarji tu v Petelinovem. Pred kakimi dvajsetimi leti pridobil sem si dostojanstvo „magistri pharmaciae“ na dunajskem vse-

učilišču. Da se po napornem delu in prestanih izpitih odpočinem in razvedrim, prosil sem očeta, naj mi pošlje denarja, da bi mogel poravnati nekoliko dolgov, katere sem imel na Dunaju, in preživeti nekoliko tednov v kakem letovišču. Oče, ki me je rad imel in vesel bil, da sem prav srečno zvršil svoje študije, poslal mi je toliko, da sem po plačanih dolgéh lahko ugodil svoji želji po letovišču.

Že od mladih let sem gorela mi je v srcu topla domovinska ljubezen, ljubil sem z vso dušo narod svoj in prirodno krasoto njegovih bivališč. Ta ljubezen guala me je v najlepši kraj slovenski — na prekrasni Bled. Ne bodem Vam opisoval tega biserja kranjske dežele, saj Vam je vsem dobro znan, le to rečem, da se Slovenci še zdaj ne zavedajo dovolj, kaj imajo, in da bode morda že prepozno, ko se tega zavedo.

V oskrb sem se izročil vzgledno prijazni P-ovi materi, in nisem se kesal. Postrežen sem bil dobro in niso me nadlegovali s tujimi jeziki; bil sem domačin mej domačini. S početka sem se pridružil nekaterim Hrvatim, katerih je vedno bilo pri P-u, pozneje pa sem se seznanil z neko gospo in njeno hčerjo iz Ljubljane, ter prebil večidel v njihovi družbi. Bila je vdova Željkotova s svojo hčerjo Slavico. Njen pokojni mož bil je ljubljanski odvetnik.

se, da se da na podlagi katoliških načel rešiti narodno vprašanje. Stranke, ki stoje na katoliških načelih so v narodnem oziru ravno tako krivične, kakor druge. Slovane k večjemu tedaj podpirajo, kadar jih potrebujejo.

Cunje in kosti so v Budimpešti vzbudile veliko razburjenost. Vlada je prepovedala iz zdravstvenih ozirih pobiranje cunj in kostij cunjarjem po hišah. S tem izgubi na stotine ljudi zaslužek. Cunje in kosti morajo se oddajati naravnost skladiščem za tako robo ali jih zmetati v smeti, da jih odpeljejo vozovi. Govori se pa, da je povod prepovedi ves drugi, kakor zdravstveni oziri. Odvažanje smeti ima neki bližnji sorodnik trgovskega ministra. Ta je pa računal, da bi mu precej neslo, ko bi ljudje zmetali mej smeti cunje in kosti in je zatorej pri vladi izposloval omenjeno prepoved. Ljudje so pa zaradi tega grozno nevoljni in povsod govore, da rajši spravijo cunje in kosti, kamor si že bodo, le mej smeti jih ne bodo metali. Iz vsega je nastalo nekako politično vprašanje, ki pride še v zbornici v razgovor.

Venezuelsko vprašanje. Papež se je bil ponudil za razsodnika v venezuelskem vprašanju po nekem kardinalu. To prizadevanje, tako rešiti venezuelsko vprašanje, pa ne bode imelo nobenega uspeha. Predsednik Zjedinjenih držav, general Cleveland, je zavrnil papežovo posredovanje, češ da Zjedinjene države v ameriških stvareh ne priznavajo drugega razsodnika kakor samega sebe. — Venezuelsko vprašanje je namreč vse večje važnosti, nego je bilo vprašanje glede Karolinskih otokov, katero je papež razsojeval. V Venezueli gre za veliko gnotne koristi, pri Karolinskih otokih je pa bolj šlo za to, da se obe državi iz afere, v katero sta se zamotali, častno izmotate. Države se navadno odločijo za razsodišča v uprašanjih, katera nimajo posebne važnosti. V Rimu že drugi skušajo, da je še daleč čas, ko bode papež razsojal mejnarodne prepire. V armenskem vprašanju se je tudi bilo odklonilo papežovo posredovanje, če tudi ne oficijelno.

Dopisi.

Iz Mokronoga, 20. januarja. Kaj umestno bi bilo, če bi se koncem vsacega leta „Slov. Narodu“ iz vseh krajev naše domovine poročalo o dogodkih in doživetih, o napredku in nazadku v pretečenem letu. Koliko zanimivih in dobrih drobtin bi bilo to za našo kulturno, kakor tudi splošno zgodovino. Kajti večkrat ima prav navadna dogodka pomen za zgodovinarja jedne ali druge stroke! Naš žalihože od železnice in državnih cest občutno oddaljeni trg ima v svoji kroniki iz minolega leta za beleženih mnogo zanimivih dogodkov, kakor ni kmalu poprej. Pričnimo s cerkvijo v trgu. Ista je dobila v minolemu letu nov, nenavadno lep križev pot za 1600 gld. bari: Tisoč šest sto gollinarjev, katerega je daroval cerkvi tržan gospod Antvn Plantarič po domače Ogrinc, kateri si je s tem postavil nevenljiv spomenik. Srečno želimo njemu jednaki tržanov, toda upanja nimamo v tem oziru nikakega. Stari križev pot je romal v slovečo romarsko cerkev na Žalostni gori. Tudi turnsko uro smo dobili novo. Cerkevno petje tudi lepo napreduje; le to bi želeli, da bi se vzdrževal in vedno bolj popolnjeval cerkveni moški zbor. Nastojanje organista g. Josipa Lozeja in utarja g. Švigeljca, da bi privadila glasbeno mladino godalom, je hvalevredno. Kaj pa s

Da sem se jima pridružil, ter jih povsod spremljal, imel sem več razlogov. Prvič sem čul, da mej seboj in z drugimi vedno le slovenski govorita; da sta torej čvrsti domorodkinji; drugič sem videl, da sta nekako osamljeni, in žal mi je bilo misliti, da se jih nekateri gosti morebiti radi njune slovenske govorice izogibljejo, in tretjič me je mikalo njuno prijazno vedenje in simpatična postava gospodične Slavice. Pač bi ne bilo čudo, ako bi se bil zagledal vanjo, kajti takih deklet — vsaj za moje oko — je bilo malo. Povedati moram, da so mi šibke, kakor osa preščene in bledokožne gospodične vselej žalele oko, in vsa njihova eleganca in gracioznost, koketnost in ljubeznjivost niso mi mogle nadomestiti naravne krepkosti, zdrave barve in neprisljenega vedenja čvrstega dekleta. Slavica je bila visoke rasti, močna, zdrava, prijazna, vesela in iskrena. Kakor nisi opazil v njenem vedenju nič prisiljenega, umetnega ali preračunanega, tako tudi v njeni obleki ni bilo nič neukusnega in pretiranega. Njena obleka bila je v skladu z njeno naravno lepoto. Čuvala se je vsake nepotrebne lepoticne navlake, in prav je imela; karkoli bi bila še obesila naše, pačilo bi jo bilo, ali pa zakrivalo njene krasne ude. — Govorilo se je, da sem se zaljubil v Slavico, ali takrat niti mislil nisem na ljubezen.

šolo? Ta stoji še vedno na tistem nesrečnem kraju, kamor so jo bili postavili nekdanji skrbni tržni očetj. Bolj neprimerne lege bi si skoraj ne mogli izbrati; kajti tu je najživahnejši promet s tovari, a cesta tako ozka, da je le čuda, če se že ni kaka nesreča pripetila. Šolske sobe so proti vsem zdravstvenim propisom in zrak v obliži okužen, posebno poleti ob hudi vročini. Na vsak način je neobhodno potrebno, da se šola čim preje premesti na pripraven kraj. Sedanje poslopje pa je pripravno za občinsko hišo, kjer bi bil občinski urad, stanovanje tajaika, redarja in nočnega čuvaja. Tudi šolski vrt nima primerne lege in je vsled tega brez prave koristi. Dolžnost krajnega šolskega sveta je, da se za te zadeve nekoliko bolj zanima. Kar se tiče naših slavnih, v našem trgu nastanjenih uradov, bi bilo vredno omeniti, da je naše okrajno c. kr. sodišče v pretečenem letu menjalo petkrat osebo voditelja. Pri c. kr. davčnem in boletnem uradu ni bilo nikakih prememb; pač pa je bila pri našem poštnem uradu nepričakovana sprememba. Dobili smo novega c. kr. poštarja v osebi Karla Tomšiča, doma z Vrhnike, kateri si je v kratkem času pridobil naklonjenost tržanov in uradnikov z malimi izjemami. On je baš razumel, na kaki način se zamore človek seznanjati se in poprijateljati z gospodo in to mu je šlo gladko vkljub njegovi oblastnosti in pohlepnosti. Kako iznenadenje je bilo za vso gospodo, katera je bila z njim v prijateljski zvezi, in nič manj ne za ostalo občinstvo, ko ga nekega dne pustil višji poštni komisar odvesti v zapor. Mož je delal preveč po svoje in vsled tega ga je poročno sodišče obsodilo na osem mesecev težke ječe, akorevno je on sam baje še več pričakoval. Kaj pa z našimi zastopi? Občinski zastop smo dobili letos nov, le žal, da večina volilcev ni dovolj razsodna in da le slepo sledi zapeljivim besedam nekaterih kov. O važnosti tacihi zastopov večina volilcev niti pojma nima. Radi tega je pa tudi izid volitve navadno ponesrečen. V občinskem zastopu bi morali imeti primerno število zastopnikov vsi kraji naše politične občine in isto tako vsi stanov. Naš trg ima pa še posebej svoje trško predstojništvo, le žal, da ne vemo kaj povedati o delovanju istega. Mnogo časa primernih in zelo potrebnih priredb bi se moralo izvršiti. Glede olupševanja trga niti ne govorimo, akoravno bi se tudi v tem oziru dalo kaj umestnega napraviti. Trško predstojništvo bi se moralo z zdravstvenim zastopom tudi nekoliko bolj zanimati za naše zdravstvene razmere, osobito glede pitne vode, ker se isti za časa deževja večkrat pridruži zvrstju škodljiva primes iz sosednih dvorišč. Pa tudi uporaba tekoče vode od naših obrtnikov bi se morala strogo nadzorovati. Treba bi bilo trško hišo, v kateri je bolnica nastanjena, zdravstvenim propisom primerno popraviti in prirediti perišče na Stajniku, ker za časa kužnih bolezni je to posebno nevarno, če se okužena voda sproti ne odtaka. Tudi manjka v našem trgu nekoliko kanalov, kamor bi se za časa nalivov odtekala voda. In kaj koristno bi bilo za naš trg, če bi se osnovalo olupševalno društvo. Prispevki bi se lahko določili v takih zneskih, da bi zamogel sleherni tržan podpirati to društvo. V sto letih bi narastlo iz teh prispevkov in dotičnih obresti toliko, da bi se zamogli na glavnem trgu zgrajeni graščinski hlevi pokupiti in bi se dotični prostor porabil za razširjenje glavnega trga in v nadaljnjih sto letih bi se farna cerkev premestila lahko tje, kjer stoji zdaj grad. B-li ne bilo to krasno za naš trg? Tudi naš okrajni cestni odbor ima mnogo nalog rešiti. Lani je storil vsled večletnega teženja tržanov našemu trgu uslugo, da je razširil cesto mej Kržčnikovo in Trefaltovo hišo in odstranil vogel Trefaltove hiše; a treba bo še krhati, ker naš trg ima še nekaj takih za promet nevarnih vogalov. Cesta pod sv. Florijanom že željno pričakuje preložitve, ravno tako cesta pod

Smetovščem in pikele proti Žalostni gori. Najna je preložitve trebanske ceste in treba je skrbeti, da se čim preje odstranijo vse preložitve ovirajoče zapreke, da se približamo vsaj nekoliko dolenski železnici. Obrtnišvo našega trga ima svoj postavljeni zastop v svoji obrtni zadruzi. Toda o važnosti te zadruge naši obrtniki jedva sanjajo. Tu je še treba korenitega poduka. Zelo potrebna je pri nas tudi obrtna nadaljevalna šola za pomočnike in učence vseh obrtov brez izjeme. Tudi delavci in posl. imajo za časa bolezni neko zavetišče pri okrajni bolniški blagajni; a so o njih pravicah premalo podučeni. Tudi za ta zavod bi se morali delavci in gospodarji bolj zanimati, posebno pa njih zastopniki za časa tarifovanja, oziroma določevanja dneve in bolniščin, ker drugače se skrčijo dobrote tega zavoda tako, da bi ne donasal primeranih koristij. Za odposlanca delavcev bi se morala pa izposlovati povračitev stroškov za pot k zborovanjem iz bolniške blagajne. Kar se tiče društev v našem trgu, tako je omenjati v prvi vrsti vrlo bralno društvo, katero krepko deluje v veselje vseh pravih rodoljubov. O istem se radi njegove važnosti itak večkrat mej letom in tudi koncem leta posebej poročala. Ne tako veselo se mora glasiti poročilo o društvu prostovoljnih gasilcev. Akoravno vsak razsoden človek uvidi, da je to društvu zelo potrebno, vender se za isto tržani premalo zanimajo. S tem je prav malo pomagano, če je za časa kake društvene veselice vsa po konci. Tu je treba vztrajnega, napornega dela. Dolžnost vseh tržanov je, da pristopijo k temu društvu kot izvrševalni in podporni udje; mlajši naj prevzamejo težavno nalogo plezalcev, brigalcev in cavarjev, a starejši naj bodo pri požaru za nadzorstvo in varstvo. Sploh pa vsi po zmognosti v gnotno podporo. Tudi družb v našem trgu ne smemo pozabiti. Tu sem spadata podružnica prepotrebne šolske družbe sv. Cirila in Metoda in pa kmetijska podružnica. Kar se tiče podružnice toli koristne družbe sv. Cirila in Metoda, tako je ista sicer pri nas prijubljena, a ne dovolj podpirana. Sploh pa se o nje delovanju radi njene prevelike važnosti itak posebej poročala. No o delovanju toli potrebne kmetijske podružnice pa glede našega trga ni dosti poročati. Drevesnico ima v Šmarjeti in trtnico bo imela v Tržšču. Ko bi naši tržani znali za koristi kmetijske družbe, tako bi se sigurno trudili ustanoviti svojo lastno kmetijsko podružnico. Končno se mora z veseljem omenjati, da se naš trg ponaša tudi s svojim denarnim zavodom. Pred dobrim letom so osnovali rodoljubno okrajno posojilnico, katera prav blagonsno deluje vkljub vsemu nasprotovanju in je že v tem kratkem času svojega delovanja primorala tukajšnje kmečke prijatelje, po domače „pijavke“ imenovani, da so pri posojilih odnehali znatno glede obresti. Da! V tem kratkem času se je posojilnica že tako uvrstila, da stoji na tako krepkih nogah, da je ne bodo omajale nasprotne sapa. Sploh pa o tem prekoristnem zavodu radi njegove prevelike važnosti prihodnjič, ko bode občni zbor. Zvrševaje za pretečeno leto vrsto podatkov o dogodkih in doživetih želimo prav srčno našemu trgu, da bi v tekočem letu vsestransko napredoval!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. januarja.

— (Deželni zbor) imel bode jutri svoj IX. sejo. Na dnevnem redu je utemeljevanje samostojnega predloga posl. Hribarja glede ustanovitve deželne živinske zavarovalnice, utemeljevanja samostojnega predloga posl. dr. Žitnika glede ustanovitve deželne zavarovalnice in poročila glede raznih prošanj.

Meni je čas v družbi teh dveh dam hitro tek. Zjutraj in zvečer šetali smo se v okolici, ali se vozili po divnem jezeru, včasih smo pa napravili tudi kak daljši izlet. Pred kosilom in ponjem čitali smo slovenske časnike, ter reševali zanimive novice. Po večerji sedeli smo v kratkočasnem razgovoru v utici pri jezeru, in Slavica je mnogokrat, ko so se drugi gosti že razšli, zapela kako slovensko ali hrvatsko pesmico, katerih je mnogo znala, jaz pa sem jo spremljal s svojim glasom in kitaro. Tako je potekal dan za dnevom. Privadili smo se drug drugemu in nerad sem mislil, da se bliža dan ločitve.

Nekega večera vozili smo se v čoln po jezeru in prepevali. Gospodična Slavica je bila posebno dobre volje. Vlegel se je že mrak na zemljo, ko sem priveslal h kraju pred P-om. Skočil sem prvi iz čolna, da ga pridržim, za mano pa je izstopila gospa Željketova. Slavici se ni mudilo; hotela je meni, ki sem držal čoln malo ponagajati. Vstopila je na drugi konec čolna, ter ga začela gugati; pri tem se jej je iznenada izpodrsnilo in ona je pljusnila v vodo. Ker ni znala plavati izginila je hipoma pod vodo. Mati je zavrisnila od straha, jaz sem pa vrgši klobuk in suknjo raz sebe planil v jezero, ter potegnil ubogo Slavico na suho. Ker je bil kraj nesreče ob bregu, opravil sem to

stvar dokaj naglo, vendar se Slavica ni zavedala. Izlil sem vodo iz nje, jo pomagal odnesti v posteljo, ter naročil naj jo drgnejo; potem sem poslal po zdravnika ter se šel preobleči. No, Slavica se je zavedala še prej, nego je zdravnik prišel. Zdravnik jo je pregledal, ter se izjavil, da ni prav nobene nevarnosti. Dal jej je pomirjajoči lek in priporočil, naj drugi dan ostane v postelji.

Tretji dan smo se zopet skupaj sprehajali ob bregu bleškega jezera. Koliko besedi sta mati in hči potrosili, da mi izrazita svojo zahvalnost za srečno rešitev. Meni je to zelo laskalo, dasi sem moral sam pri sebi spriznati, da nisem zvršil posebno junaškega čina. Drago mi je bilo, da sem odslej imel nekako pravico občiti s Slavico še prijazneje, kakor doslej, žal pa mi je bilo, da sem moral kmalu za tem zapustiti Bled ter kreniti proti Petelinovemu.

Dasi tudi zdaj mej Slavico in mano ni govora ni bilo o kakem drugem čustvu, kakor nežnem prijateljstvu, je bilo naše slovo vendar prav pristrčno in dogovarjali smo se, kje in kdaj bi se zopet sešli. Slednjič je gospa Željketova obljubila, da pride s hčerjo prihodnjo spomlad v Petelinovo k svoji sorodnici, soprogi okrajnega zdravnika, kateri je bil baš ono leto službo vdobil v Petelinovem.

(Dalje prih.)

— (Regulacijski načrt za Ljubljano.) Občinski svet ljubljanski sklepal bo v današnji seji o splošnem regulacijskem načrtu, kakor ga je izdelal mestni stavbinski urad in kakor ga je odobrila v ta namen eklicana enketa. Načrt pomnožil je fotograf Helfer fotografičnim potom ter so se slike razdelile mej občinske svetnike z zapisnikom enkete vred. Občinski svet odobril bo predloženi regulacijski načrt najbrže brez bistvenih sprememb. O načrtu spregovorili bomo v prihodnjih številkah našega lista.

— (Eksproprijacijski zakon.) „Tagespost“ poroča, da cesar ni potrdil v lanskem izrednem zasedanju dež. zbora vzprejetega eksproprijacijskega zakona. V stavbenem redu, kateri je vlada predložila dež. zboru so pač tudi neke eksproprijacijske pravice dostajajoče se določbe, vendar je po tem načrtu ta pravica jako omejena.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bo zopet pela v torek sijajno uspela Smetanova „Prodana nevesta“, v nedeljo pa se bo igrala priljubljena igra s petjem „Chonchon ali materin blagoslov“. Naslovno ulogo bo igrala gspč. Polakova.

— (Sokolski družbinski večer.) ki bo dne 6. februarja v novih telovadnih prostorih v „Narodnem domu“ bo po daljšem presledku prinesel zopet novo življenje v društvo. Opozorjamo vse člane in prijatelje društva na današnji oglas odbora.

— (Maškarada „Sokolova“.) Animirana „Komarjeva nedelja“ izza 1. 1894 prepričala je društveni odbor, da treba skrbeti pred vsem za udobnosti sl. občinstva. Točka v tem oziru je — osobito za izvan ljubljanske obiskovalce — obleka. Nikakor ni rečeno, da je frak in klak zabranjen, vendar se je sklenilo, kakor na „komarjevi nedelji“, dopustiti za dame in gospode promenadno obleko. V tej se je ložje gibati osobito pri velikem obisku, kakor ga letos pričakujemo. Izvestno je s tem ustrezno rodoljubom z dežele, kojim, če niso maskovani, ni treba toliko prtljage saboj voziti. Vendar je želeli, da se p. i. obiskovalke in obiskovalci udeležijo v maski ali kostumu, da bo slika mnogo- in raznobojna. Vodilo: „narobe svet“ dopušča toliko raznih mask, da bo vsak pojedin si z lahka zbral izviren tip. Osobito čestite dame prosimo, naj v tem oziru ne zaostanejo za zadnjimi leti, saj so damske skupine in damske maske lepši del maškaradne slike. Sicer pa čujemo, da se je pri odboru tudi že oglasilo par damskih skupin prav zabavnega značaja. Da bi dobile še več naslednic in gotovo je, da bo „narobe svet“ maškarade 1. 1896 res narobe svet žalostnega leta 1895.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) priredi dne 8. februarja t. l., kakor smo že naznanili, v Sokolovej telovadnici v „Narodnem domu“ plesni venček, na kateri opozorjamo slavno občinstvo. Vabila so v tisku in se bodo razposlala tekom prihodnjega tedna.

— (Podčastniki 3. in 4. bataljona domobranskega polka štev. 4) prirede dne 13. februarja na starem strelišči plesni venček. Začetek ob 8. uri.

— (Domača umetnost.) V izložbi gospoda Kollmanna na Glavnem trgu je razstavljena slika „Sv. Ciril in Metod“. Slikal je podoba mladi, a kakor se kaže jako nadarjeni umetnik gospod M. Knave v Topolovcu v Istri. Slika je samostojno komponirana, korektno risana in slikana ter priča, da je mladi umetnik dobro pripravljen za svoj poklic ter utegne postati še odlični cerkveni slikar.

— (Prijeti izseljenci.) Ljubljanska policija je danes zopet prišla tri mladeniče, kateri so se nameravali izseliti v Ameriko, dasi še niso vojaščne prosti. Zajedno s temi tremi zapeljanci pa je dobila tudi agenta razupite firme Misslar. Morda se posreči sedaj priti na sled tistim brezvestnim sleparjem, ki nagovarjajo ljudi, naj se izselijo v Ameriko in jim seveda za primerno plačilo preskrbujejo potne liste itd.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Koncem leta 1895. odpovedali, odnosno faktično opustili, so svoje obrte in sicer: Družba Pilar-Mally-Bauda, stavbinsko podjetništvo; Ribič Jos., krčmarški obrt in prodajo glasbil; Prek Marjeta, prodajo živil; Strus Marija, branjarstvo; Šušteršič Valentin, sejmarstvo z izdelano moško obleko; Rus Marjeta, branjarstvo; Urbas Marija, gostilničarski obrt; Korosec Ana, pranje obleke in pregrinjaj; Gorišek Matija, sobno slikarstvo; Maček Rozalija, sejmarstvo z moško obleko; Vidoni Valentin, zidarstvo obrt;

Seunig Franc & Schitnik Josip, trgovsko agencijo; Peterca Franc in Ivan, trgovino z deželnimi pridelki; Bergant Fran, gostilničarski obrt; Reitz Jernej, trgovino s pivom v steklenicah; Trpinc Jakob, vojniški obrt; Žontar Valentin, prodajo jedil; Šarc Ignacij, trgovino z zeljem; Šušteršič Terezija, prodajo moške obleke; Bilina Karolina, trgovsko agencijo; Zajc Neža, sejmarstvo s kramarskim blagom; Petrlin Štefan, prodajo sodovice; Schäffer Albert, rokovičarski obrt in prodajo obvezil; Zaje Uršula, prodaja mesa; Kutny Miha, trgovino z živili in žganimi opojnimi pijačami; Koppmann Ludovik, trgovsko agenturo in komisijsko trgovino; Maurer Henrik specerijsko trgovino; Lang Rajmund, prodajo klobas; Androjna Marija, trgovino z delikatesami in prekajenim mesom ter prodajo premoga in drv; Kuga Katarina, branjarstvo; Velkoverh Jakob, pekarski obrt; Velkoverh Marija, kramarijo z manufakturnim blagom; Bernard Josip, gostilničarski obrt; Achtschin Albin, trgovino z mešanim blagom; Kordin Josip, trgovino s specerijskim in materijelnim blagom, žganjam in kisom; delniško društvo za plinovo razsvetljavo, vodovodno instalacijo; Gorjan Anton, trgovino s prekajenim mesom, Gratzel Alojzija, žensko krojaštvo; Roje Franc, prodajo premoga in oglja; Mally-Velkoverh Frančiška, kupčijo z usnjem.

— (Mušica.) Klerikalci zahtevajo preveč od svojih pristašev. Za vse naj bodo sposobni!

— (Trgovinski plesni venček) bo dne 26. t. m. v prostorih „Narodne čitalnice v Kranju“. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono za osebo. Čisti prebitek namenjen je „Dijaški kuhinji“ v Kranju. Glede na dobrodelni namen se bodo preplačila hvaležno sprejemala. Pri plesu bo sviral oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgije št. 27.

— (Okrajne posojilnice v Krškem) občni zbor bo v nedeljo 1. marca dopoldne ob 11. uri s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa; 2. volitev načelstva in nadzorstva; 3. nasveti.

— (Pevsko društvo „Zvon“) priredi dne 9. februarja v Vodnikovo proslavo koncert v Črnem potoku pri g. Ig. Zoretu. Natančnejši vzpored objavi se svoječasno.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velenje in okolico) bo imela svoj občni zbor dne 26. januarja ob 3. popoldne v Kokošinjekovi gostilni.

* (Škof in učenjak.) Na občnem zboru društva za ustanovitev katoliškega vseučilišča v Solnogradu dne 12. t. m. je mej drugimi prelati govoril tudi sanktpolitenški škof Rössler, ter znanega učenjaka Virchowja dolžil, da se je na nekem javnem shodu izrekel zoper vsako versko vzgojo in izobraževanje; da je takrat rekel „priprostemu ljudstvu, naj se vera pusti, izobražencem zadošča brezverska znanost“; in da je rekel: „dandanes ne veruje noben izobražen človek na oni svet.“ — Profesor Virchow je na to škofa Rösslerja pozval, naj pove, kje da je to govoril in kje so natisnjeni v izdaji škofovega govora kot citati navedeni stavki ter pristavil, da on teh nazorov ni nikdar in nikjer izrekel, pač pa se ustavljal nasvetu, naj se v šoli uči darvinizem namesto veronauka. Razkrinkani škof molči ko grob.

* (Princ Henrik Battenberg) brat bivšega bolgarskega kneza grofa Hartenaua in zet angleške kraljice je na ladji „Blancie“ na potu iz Sierra Leone v Osborne nagloma umrl. Bil je šele 38 let star.

* (Iz tragedije življenja.) Na Danaju sta včeraj dva mlada delavca 17letni Klein in 18letni Bogeusieder poskusila si končati življenje. Zastrupila sta se, ker nista mogla dobiti dela! Pravočasna pomoč ju je rešila smrti.

* (Potres.) Kakor se brzojavlja, se je včeraj ponoči primeril v Ulmu na Nemškem potres. Kolikor se doslej ve, ni povzročil nikake škode.

* (Mesto „Tula“) v Rusiji slavi letos svojo tristoletnico. Leta 1595 je car Teodor Ivanovič bil dovolil v Tuli osnovati orožarno in je snovatelje in delavce oprostil vojaške dolžnosti in davkov. Tako so postali kovači nekak privilegiran stan. Pod Katarino II. se je ondu začelo izdelovanje samovarov in domačega orodja. 1834. l. je mesto uničil požar. Ko so je na novo sezidali vpeljali so parne stroje. Nova tovarna za orožje je ogromno posloplje in je veljala tri milijone rubljev.

* (Izzivanje v cerkvi.) Nemci povsod odri-vajo in izzivljajo Slované. To se je videlo tudi v Biali. V tem mestu je 5000 katolikov in mej njimi 3500 Poljakov in 1500 Nemcev. Dosedaj je bila navada, da se je v tej cerkvi jedno nedeljo poljski, drugo pa nemški pelo. Predzadnjo nedeljo bi bilo imelo biti poljsko petje. Nemci pa so se bili zme-nili, da hočejo onemogočiti poljsko petje. Ko so jeli Poljaki poljski peti, so Nemci zatuhli neko nemško pesem in tako napravili grozno zmešnjavo. Poljaki so bili grozno nevoljni in le njih veliki potrpežljivosti se je zahvaliti, da ni prišlo do večjega škandala v cerkvi.

* (Obsojen misijonar.) Sodišče v Nišu ob-sodilo je katoliškega misijonarja dra. Vilibalda Czeha radi zasramovanja pravoslavne cerkve v trimesečno ječo. Czeh je rojen Šlezan in nemški podložnik.

* (Požar v kraljevski knjižnici v Berolinu.) V torek je nastal v knjižnici v kraljevski palači berolinski požar, ki je uničil mnogo redkih knjig in dragocenih rokopisov.

* (Velik požar.) Ulivarno topov v St. Denisu pri Parizu je včeraj upepelil požar. Škoda znaša več kakor milijon gold. Nekaj oseb je ponesrečilo.

* (V jednom tednu trikrat poročena in jedenkrat ločena.) Gospa Bodge v Jungstownu v Zjedinjenih državah, se je 16. m. m. poročila. Nje mož Štefan Bodge se je drugi dan oglašil pri sodniku in zahteval ločitev zakona. Njegovi dokazi so bili taki, da je sodnik takoj ustregel njegovi želji. Razglašenju razzodbe je sledilo naznanilo, da se misli ločena gospa Bodge poročiti z nekim gospodom Scottom, nekaj ur po naznanilu pa se je vršila poroka. Dne 20. decembra je izvedela gospa Scott, da jo misli sodnik zaradi bigamije zapreti, ker je nje prvi mož, g. Bodge pozabil poravnati sodne troške v pravdi zaradi ločitve zakona, ločitev pa da postane veljavna šela po plačilu teh troškov. Gospa Scott je takoj poravnala troške in ker jej je sodnik povedal, da je nje poroka z g. Scottom neveljavna, ker je sklenjena v času, ko ločitev še ni bila pravomočna postala, se je dala s svojim drugim možem g. Scottom novič poročiti. Bodgeja jezi sreča njegove ločene soproge, zato jej grozi z ovadbo zaradi trigamije.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Josip Jagodic, trgovski pomočnik v Idriji, 6 kron, katere je darovala vesela družba samcev pri odhodnici njegovi s željo, da ostane družba sv. Cirila in Metoda nerazdeljiva skala zatirane majke Slovenije! Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 23. januarja. Ministra Rittnerja in Guttenberga je cesar danes zaprisegel.

Dunaj 23. januarja. Na mesto dr. Rittnerja pride kot sekcijski načelnik v naučno ministerstvo dvorni svetnik Hartel, član ustavoverne stranke v gospodski zbornici.

Dunaj 23. januarja. Urad železniškega oddelka so se danes preselili iz trgovinskega ministerstva v nove prostore. Opoldne so se uradniki poslovili od ministra Glanza in se predstavili ministru Guttenberga, kateri je mej drugim rekel, da železniško ministerstvo ne bo izključno vojaško, ker je on vojak.

Dunaj 23. januarja. Finančno ministerstvo je znižalo ceno viržink na 5 kr.

Cetinje 23. januarja. Srbski general Pavlovič je zasnubil hči kneza Nikole za srbskega kralja.

London 23. januarja. „Daily Chronicle“ javlja, da je ruski car obljubil biti kum Koburzanovemu sinu princu Borisu, kadar prestopi k pravoslavni veri.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Postaja na progi Dunaj Heb-„Pizenec“ bo od 1. maja 1896 leta imela dvojezično ime obeh dež. jezikov nemški Pilsenetz, češko Pizenec — Č. kr. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnice javno razpisuje zalaganje sredstev za pritrjenje relsov za Gidicijo. Ponudbe so vložiti do 8. dne februarja opoldne. Opozarja se pa na obširni razpis v „Wiener Zeitung“ v „Verordnungsblatt des k. k. Handels Ministeriums für Eisenbahnen und Schifffahrt“, v „Zeitschrift des oesterreichischen Ingenieur und Architekten Vereines“ v časopisu „Silesia“

Bratje Sokoli!

Kakor oznanjeno, vršil se bo v četrtek dne 6. svečana 1896 naš letošnji

prvi družbinski večer

ki bo ob jednom prva veselica v novo-izdelani telovadnici sokolski.

Začetek je ob 8. uri zvečer. Pristop imajo izključno le Sokoli in njihove rodbine. Vstopnine ni. Pojeta pri veselici bratski nam društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ ter svira sl. godba c. in kr. pešpolka št. 27. Natančnejši vzpored razdelil se bo na večer veselice.

Ker bode to prvi nastop „Sokola“ v novi telovadnici, sklenil je odbor, da imajo društveni priti v sokolski opravi.

Pozivljiva Vas torej, bratje Sokoli, da se za družbinski večer dne 6. svečana 1896 poslužite v čim največjem številu sokolske oprave, kar bode dalo poseben značaj prvi sokolski veselici v „Narodnem domu“.

Na zdar!

Dr. Ivan Tavčar,

Viktor Murnik,

t. č. starosta,

t. č. tajnik.

Opera.

V petek, dne 24. januarja 1896.

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Vpizoril režiser g. Josip Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dne 26. januarja 1896.

Zahvala.

Hrvatsko akad. društvo „Velebit“ v Inomestu je tekom prošlega leta dobivalo brezplačno sledeče časopise: „Obzor“, „Narodne Novine“, „Narodni List“, „Katoliška Dalmacija“, „Hrvatska Kruna“, „Crvena Hrvatska“, „Svetlo“, „Naša Sloga“, „Pensiero Slavo“, „Glas Hercegovca“, „Bošnjak“, „Bosniške Post“, „Tjednik“, „Banovac“, „Vjesnik Virovitički“, „Subotičke Novine“, „Vienac“, „Dom i Svet“, „Pobratim“, „Hrvatska“, „Vrhbosna“, „Nastavni Vjesnik“, „Buletino di Archeologia e Storia Dalmata“, „Napredak“, „Katolički List“, „Pučki List“, „Obrtnik“, „Smilje“, „Seljak“, „Slovenski Narod“, „Edinost“, „Slovanski Svet“, „Zvon“, „Dom in Svet“, „Rimski Katolik“, „Narodni Listy“, „Velehrad“, „Politik“, „Niva“, „Národní Noviny“. Za polovično ceno: „Hrvatsko“ („Hrvatsko Domovino“, „Svetozor“, „Humorističke Listi“). — Društvo se vsem slavnim uredništvom najsrčneje zahvaljuje in se priporoča na daljni njih naklonjenosti.

Z odličnim spoštovanjem

Stud. med. Bogomir Mikšić

Dr. J. Rašić

IZ uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Josipa Jakopina zemljišče v Ravnah, cenjeno 2223 gld. 90 kr., in Jerneja Trudna zemljišče v Podcerkvi, cenjeno 1008 gld. 50 kr., oba dne 27. januarja in 26. februarja v Ložu.

Jožefa Skoka zemljišče v Topolcu, cenjeno 1590 gld., dne 27. januarja in 28. februarja v Ilirski Bistrici.

Jurija Lotriča posestvo v Havtmanci, cenjeno 190 gld., dne 27. januarja in 2. marca v Ljubljani.

Janeza Viranta zemljišče v Lužarjih, cenjeno 1395 gld., dne 28. januarja in 3. marca v Velikih Laščah.

Sklepe upnikov. Kdor ima kako pravico do zapuščine pok. c. kr. vojnega kapelana Franca Čarmana, umrlega dne 10. oktobra l. 1895 v Otoku naj se zgleda dne 27. t. m. ob 9. uri zjutraj pri okr. sodišču v Radovljici.

Tujci.

16. januarja.

Pri Lloyd: Mejač iz Komende. — Frankheim iz Postojne. — Kogoj iz Logatca. — Povše iz Mokronoga. — Sajovic iz Logatca.

Pri avstrijskem cesarju: Stele iz Idrije. — Zorko iz Lukovice.

Pri južnem koledvoru: Saloker iz Struge. — Hönigfeld z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	743,5	— 4,0	sl. jvzh.	oblačno	0,0
23.	7. zjutraj	741,6	— 5,3	sr. jvzh.	megla	
"	2. popol.	741,9	— 1,0	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura —3,5°, za 1,3 pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " "
Avstrijska zlata renta	122 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 60 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1008 " "
Kreditne delnice	362 " "
London vista	121 " 35 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 37 1/2 "
20 mark	11 " 88 "
20 frankov	9 " 63 "
Italijanski bankovci	44 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 71 "

Dne 22. januarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 " "
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	197 " "
Ljubljanske srečke	23 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478 " "
Papirnati rubelj	1 " 29 "

Zahvala.

Za nebrojne tolažilne dokaze iskrenega sožalja ob dolgotrajni bolezni, smrti in pogrebu našega predragega in nadpolnega sina, oziroma brata, gospoda

Mirka Borštnik-a

izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem udeležencem. Presrečna zahvala pa prečast. duhovnični, slavnemu vodstvu c. kr. višje gimnazije, ki je pripomoglo do tako lepega sprejema, častitim gospodom c. kr. profesorjem, častitim gospodom pevcem za ganljivo žalostinko pred hišo, kakor tudi za milo nagrobnico, ter vsem blagim darovalcem mnogih in krasnih vencev. Konečno še jedenkrat najlepšo hvalo vsem, ki so našega nepozabnega rajnega spremili k zadnjemu počitku.

V Ljubljani, dne 22. prosinca 1896.

(1826)

Žalujoča rodbina Borštnik.

Deček za mesarski obrt

kateri je lepega vedenja in je ljudsko šolo dovršil, vzprejme se takoj pri (1793—4)

Jožefu Windischer-ju

mesarju v Kandiji pri Novem mestu.

Opomin!

Josip Poženu, bivši specerijski trgovec v Ljubljani, nima pravice zame trgovati, niti prejemati denarja.

(1823)

J. J. Kantz.

Lepo posestvo

(arondovano), s hišo in gospodarskim poslopjem, z dobro zasajenimi vrtni itd. v Nošah. 5 minut od M. P. na Brezjah, se daje takoj z ugodnimi pogoji v najem. Natančneje poizve se pri Fr. Kocijančič-u v Nošah, pošta Radovljica. (1809—2)

Društvo „Národní dom“ razpisuje službo

mašinista, ob enem hišnika.

Pismene ponudbe sprejema upravni odbor do 29. prosinca t. l.

Oženjeni prosilci brez otrok imajo prednost. Plača po dogovoru.

V Ljubljani, dne 23. prosinca 1896.

(1822—1)

Upravni odbor.

Schicht'ooo

patentovano milo

(1788—2)

z znamko „labud“ je najboljša vseh mil.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Natopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 12. uri 5 min. po sedm. osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr., Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

06. 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

06. 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

06. 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

06. 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomest, Bregene, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr., Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

06. 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Basun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 36 min. popoldne osebni vlak Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

06. 8. uri 12 min. zjutraj mešani vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Paris, Genevo, Ouh, Bregene, Inomest, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.

06. 5. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

06. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubno, Selsthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.

06. 9. uri 35 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

06. 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06. 7. uri 28 min. zjutraj v Kamnik.

06. 8. uri 55 min. popoldne " "

06. 9. uri 50 min. večer " "

06. 6. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.

06. 11. uri 15 min. popoldne " "

06. 9. uri 30 min. večer " "

(1705—18)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Trgovski učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika, 14—16 let star, se vzprejme v trgovino s mešanim blagom. Kje? pove iz prijaznosti upravnstvo „Slov. Naroda“. (1825—1)

HIŠA

z vsa prodajalniško in gostilniško opravo se odda v najem v Zagorju na Notranjskem. Ista stoji poleg cerkve in je jednonadstropna. — Več se poizve pri gospodarju J. Križner-ju v Zalogu pri Ljubljani. (1817)

Tovarniška zaloga

s patentovanimi predmeti išče

agente

za vsako občino in okolico. Stalna mesečna plača zajamčena. Agentura se vzprejme lahko tudi kot postransko opravilo. Ponudbe pod šifro „Sicherer Verdienst“ Avgustu Vik v Pragi, 1950/II. (1766—6)

Prešernove poezije

v novi zelo elegantni izdaji

v usnje vezan, zlatoobrezan izvod 1 gld., po pošti 1 gld. 5 kr.

prodaja in priporoča

Anton Zagorjan

knjigar v Ljubljani. (1801—3)

J. Klauer-jev

kemično-čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in nevrčno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača.

Zajamčeno čisti izveček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370—26)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Domača tvrdka!

Tesarski obrt

Domača tvrdka!

IVAN ZAKOTNIK

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije

v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474—21)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.